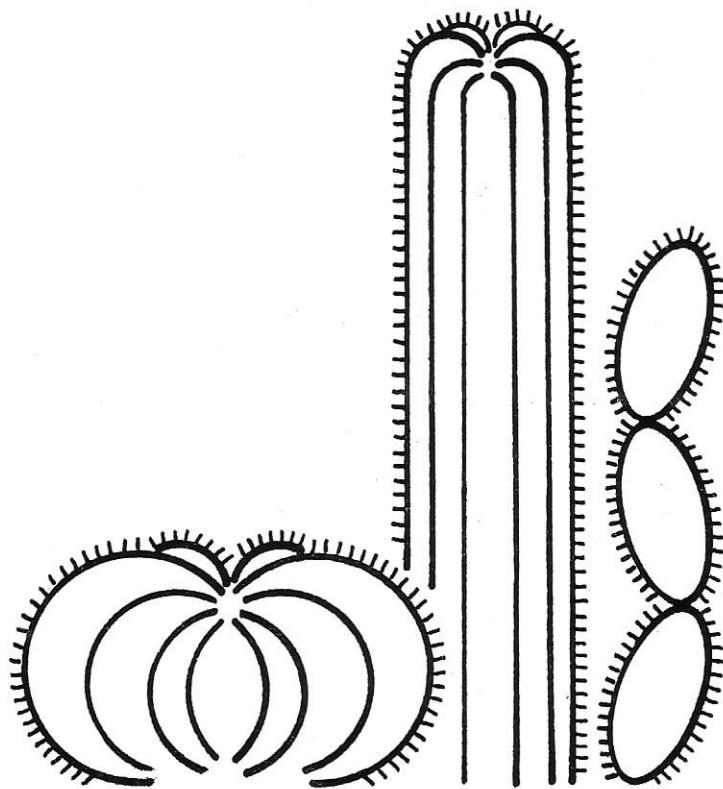

KAKTEJE IN SUKULENTE

Glasilo Društva prijateljev kaktej SR Slovenije

Ljubljana

- 8. X. 1982

Številka 8

Leto 11

I. I N F O R M A C I J E D R U Š T V A

Sestanek društva bo v petek 8. oktobra ob 17 uri. Sestanek upravnega odbora bo ob 16.30.

Dnevni red:

- 1/ Analiza cvetlične razstave
- 2/ Predavanje - tov. Kunej in tov. Slatner
- 3/ Diapositivi - tov. Igl
- 4/ Razno

II. C V E T L I Č N A R A Z S T A V A

Mislim, da je bila letošnja razstava društva na cvetlični razstavi v Ljubljani najboljša in najbogatejša doslej. Poznavalci celo pravijo, da je bila izredno bogata tudi v mednarodnem merilu. Moramo čestitati vsem članom, ki so sodelovali pri tej veliki razstavi. Ker je bila ostala razstava cvetja na GR letos osiromašena, je bila naša razstava prav prijetna kompenzacija. Verjetno mi ni treba posebej poudarjati, da je vladalo v hali A daleč največje zanimanje ravno za našo razstavo.

Ljudje so bili navdušeni tudi nad predavanji z diapositivi pri vodu desno / filmska soba /, ki so jih imeli nekateri naši člani večkrat med samo razstavo v soboto in nedeljo. S to dejavnostjo bi vsekakor veljalo nadaljevati.

Žal ni prišlo do množičnega srečanja med nami in hrvaškimi kolegi, kot je bilo napovedano. Nastal je nesporazum v vodstvu hrvaškega društva. Upamo, da se to v prihodnjem letu ne bo ponovilo.

Prodajni prostor društva je bil dobro obiskan, tako da so člani društva lahko uspešno prodali ali zamenjali kaktuse, ki so jih v ta namen odbrali. Ker je bila letos prodaja ostalih lončnic zelo majhna, so kaktusi kar preveč prevladovali, bili so skoraj vsiljivi in ljudje so vzdihovali: "zopet sami kaktusi!".

Za prihodnje leto se bomo upam še bolj potrudili in morda dosegli tudi finančni uspeh z značkami, ki je letos iz objektivnih težav izostal.

III. ECHINOCEREUS VIERECKII

To je eden od predstavnikov družine, ki šteje približno 80 vrst, k temu številu pa lahko prištejemo vsaj še enkrat toliko variacij.

Opisal ga je prof. dr. Werdermann, ki ga je poimenoval po znanem zbiralcu H.W. Vierecku, ki je to lepo rastlino tudi odkril.

Telo se v precejšnji meri razrašča, tako da starejša rastlina tvori lepe skupine. Posamezni poganjki dosežejo do 20 cm dolžine, včasih tudi več, rast jim je pokončno upognjena, imajo 8-9 reber, ki so 6-8 mm globoka ter z brazdami razdeljena na bradavicam slične grbice, na katerih so areole premera 1,5 mm, medsebojno oddaljene do 7 mm. Obraščene so s filcom rumenkastobele barve. Areola ima po 7-9 obrobnih bodic, ki pa niso sorazmerno razporejene, spodnje in stranske so po navadi daljše od zgornjih, spodnje merijo 5-9 mm, zgornje pa 3-5 mm. Vse bodice so ravne, gladke in tanke ter zelo ostre, so slavnato rumene barve, ki sčasoma obledi, tako da so skoraj steklasto prosojne. Ima do 4 srednjebodice, ki so spodaj debelejše in stoje poševno, dolge so do 2 cm, na mladih areolah pogosto manjkajo in se pojavijo kasneje.

Cvet doseže v premeru tudi do 11 cm, vrat in plodnica sta močno obraščeni z bradavicami - grbicami svetlo zelene barve, iz katerih rastejo številne bodice zlatorumene barve. Venčni listi so svetlovi joličasto-roza barve, ki pa po dveh do treh dneh postanejo nekoliko temnejši. Imajo lopatasto obliko, vrh jim neredko prehaja v konico, robovi so malo nazobčani. Prašniki so beli in rumenkasto nadahnjeni, pestič je tudi bel z motno smaragdnimi brazdami.

Njegova domovina je Mehika, Tamaulipas v planinah med Jamaou in Viktorijo, kjer raste v skalnatem kršu na 1500-2000 m nadmorske višine.

Razmnožujemo ga s poganjki ali iz semena. Vsadimo ga v popolno mineralni substrat brez dodatkov humusa, ki pa naj bo zelo vodoprepusten. V gojitvi je zelo enostaven, poleti ga imejmo zunaj na polnem soncu, prezimimo ga pa popolno suhega v hladnem in svetlem prostoru, kjer brez škode prenese tudi do -8 stopinj C mraza.

Kunej Josip